

Republika Hrvatska
Općinski radni sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Pr-930/2025-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jelici Pandurić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Zdravka Banožića, OIB: 20705484125,, iz Zagreba, Mikulići 70,, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Pejiću, odvjetniku iz Zagreba, Varšavska 16, protiv tuženika ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., OIB: 85584865987, Zagreb, Ulica grada Vukovara 41, zastupanog po odvjetnicima iz OD Mihočević & Bajs d.o.o. iz Zagreba, Smičiklasova 18, radi nedopuštenosti otkaza, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 18.05.2026. godine, u prisutnosti pun. tuženika i pun. tužitelja, temeljem čl. 335. st. 4. ZPP-a, dana 28.05 2026. godine,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se je odluka tuženika ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 41, OIB: 85584865987, i to Odluka o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu, Klasa: 112-03/25-01/81, ur. Broj: 01-10/113-25-01 od 28. ožujka 2025., kojom se tužitelju ZDRAVKU BANOŽIĆ iz Zagreba, Mikulići 70, OIB: 20705484125, redovito ugovor o radu na neodređeno vrijeme zbog organizacijskih razloga, nije dopuštena, te se utvrđuje da radni odnos tužitelju nije prestao.

2. Nalaže se tuženiku vratiti tužitelja na rad na radno mjesto "Rukovoditelj službe II", ili na drugo odgovarajuće radno mjesto.

3. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju prouzročeni parnični postupak.",

kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju Zdravku Banožiću naknaditi tuženiku ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o. parnični trošak u iznosu od 1.250,00 €, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 18.05.2025. navodi da je temeljem ugovora o radu od 17.11.2020., kod tuženika zasnovaio radni odnos na radnom mjestu "Rukovoditelj službe II", u službi komercijalizacije nekretnina. Dana 28.ožujka 2025. tuženik je donio Odluku o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu zbog navodnih organizacijskih razloga, a koju odluku je radnik primio 02. travnja 2025. Smatrajući odluku nezakonitom, tužitelj je putem punomoćnika u zakonskom roku protiv iste uložio

zahtjev za ostvarenje prava. Zahtjev za ostvarenje prava protiv pobijane odluke o otkazu ugovora o radu, poslodavac je zaprimio 16. travnja 2025., no u zakonskom roku, a niti do dana pisanja ove tužbe, na isti se nije očitovao. Predmetna odluka o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu tužitelja, radi navodnih organizacijskih razloga, potpuno je neosnovana i nedopuštena, te je stoga tužitelj prisiljen protiv iste pokrenuti parnični postupak. Kao što je detaljno navedeno u zahtjevu za ostvarenje prava, ne postoje bilo kakvi organizacijski razlozi koji bi opravdavali donošenje ovakve odluke, a što jasno potvrđuju postupci poslodavca, kako prije donošenja sporne odluke, tako i nakon toga. U suštini, pobijanu odluku tuženik temelji na činjenici da je tužitelju ponudio dva ugovora o radu, koje radnik nije htio potpisati, te se zatim iznosi neistinita tvrdnja da: "... radno mjesto koje je radnik ugovorio 17. studenog 2020. više ne postoji." Prvenstveno se ističe, a što i sam tuženik navodi u obrazloženju pobijane odluke, organizacijske promjene kod poslodavca dogodile su se još 2022., dakle prije 3 godine. Stoga nije jasno što je tužitelj radio svih ovih godina, nakon organizacijskih promjena. Naravno, unatoč formalnim organizacijskim promjenama (i to prije tri godine) poslovi koje je tužitelj radio, postoje i obavljaju se i dalje. Formalna izmjena nazova radnog mjesta je potpuno nebitna. Za osnovanost odluke o otkazu bilo bi potrebno da se poslovi koje radnik radi, više ne obavljaju kod poslodavca, a što ovdje nedvojbeno nije slučaj. To potvrđuje i činjenica da je tuženik poslodavcu nudio nove ugovore, no to (očito smišljeno) nije učinio u odgovarajućem zakonom predviđenom postupku: Nudeći radniku na potpis nove ugovore, u kojima radniku umanjuje prava, tuženik izigrava prisilne zakonske propise, te radniku uskraćuje zaštitu koja mu pripada po Zakonu o radu. Radnik na takav način nije dužan prihvatiti bilo kakve nove ugovore, a o tome se i očitovao poslodavcu. Ono što otklanja svaku dvojbu da se poslovi koje je tužitelj radio, kod tuženika i dalje obavljaju, jest činjenica raspisivanja natječaja, sa opisom poslova koje je upravo tužitelj obavljao. Pored navedenog, Odluka poslodavca od 20.06.2024., kojom se donosi Prilog Pravilnika o organizaciji Korporativnih servisa, Zagrebačkog holdinga d.o.o., sadrži opis poslova koji je identičan opisu poslova koje je radnik obavljao temeljem svog važećeg ugovora o radu. Tužitelj nadalje ističe da je bio i sindikalni povjerenik, te je nuđenjem ugovora o radu s nepovoljnijim uvjetima, poslodavac očito pokušao izigrati i odredbu članka 148. Kolektivnog ugovora. Dakle, potpuno je neshvatljivo i apsurdno da tuženik kao poslodavac, kao argument kod donošenja odluke o otkazu, uopće spominje činjenicu da radnik nije htio potpisati određene ugovore, što nije niti dužan, niti mu može ići na štetu. Tuženik je očito svjestan da radnik u slučaju otkaza s ponudom izmijenjenog ugovora, ima odgovarajuće mogućnosti i pravna sredstva za zaštitu svojih prava, pa mu na ovakav način nuđenja ugovora, ciljano uskraćuje zakonom zajamčena prava. Također, sa potpuno irelevantnom tvrdnjom, da radnom mjesto za koje radnik ima sklopljen ugovor o radu formalno ne postoji (pod tim nazivom), a ti poslovi se nedvojbeno i dalje obavljaju, poslodavac izbjegava obvezu navesti razloge zašto bi otkaz ugovora o radu trebao dobiti upravo tužitelj, a ne neki drugi radnik koji obavlja iste poslove. Zaključno, da doista ne postoje razlozi za ovakvu odluku, u konačnici najbolje potvrđuje činjenica da radnik, koji ima pravo na otkazni rok od čak 6 mjeseci, čitavo vrijeme trajanja otkaznog roka radi! Naravno, radi upravo na temelju ugovora koji je predmet odluke o otkazu, pa nije jasno, ako ne postoje poslovi za koje tužitelj ima sklopljen ugovor o radu, što onda za čitavo vrijeme otkaznog roka tužitelj uopće radi kod tuženika. Obavljao je poslove koje i do sada, iz prostog razloga jer se ti poslovi kod tuženika i dalje obavljaju.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Tužitelj u tužbi u bitnom iznosi historijat odnosa stranaka te vezano uz poslovno uvjetovani otkaz ističe sljedeće: da na strani tuženika ne postoje bilo kakvi organizacijski razlozi koji bi opravdali donošenje predmetne Odluke o otkazu; da tuženik nema opravdani razlog za otkazivanje ugovora o radu jer poslovi koje je obavljao tužitelj i dalje postoje; da je tužitelj sindikalni povjerenik te da je poslodavac pokušao izigrati odredbu člana 148 Kolektivnog ugovora. Tužitelj je bio zaposlen kod tuženika temeljem ugovora o radu od 17.11.2020. na radnom mjestu rukovoditelj službe II u Službi komercijalizacije nekretnina podružnice upravljanje nekretninama. Dana 01.10.2010. prestala je s radom podružnica Upravljanje nekretninama. Tuženik je dana 24.09.2021. donio odluku kojom Podružnica Upravljanje nekretninama prestaje s danom 01.10.2021. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-21/44730-2 od 03.11.2021. određen je upis prestanka rada podružnice 024, Podružnica Upravljanje nekretninama, Zagreb, Jankomir 25. Radnici predmetne Podružnice koji su obavljali poslove iz osnovne djelatnosti Podružnice nastavili su s radom unutar Korporativnih servisa bez izmjene sklopljenih ugovora o radu. Naknadno, tuženik je 2022. godine proveo centralizaciju korporativnih funkcija te je nakon potpisivanja Kolektivnog ugovora za radnike u trgovačkom društvu Zagrebački holding d.o.o. 2023. godine te Dodatka tom Kolektivnom ugovoru te po donošenju internih akata kojima se regulira pitanje organizacije, odnosno nakon donošenja Pravilnika o organizaciji Korporativnih servisa Zagrebačkog holdinga d.o.o., tuženik je kao poslodavac svim radnicima ponudio sklapanje novih ugovora o radu, pa tako i ovdje tužitelju. Međutim, tužitelj je, i to čak dva puta, odbio potpisati novi ugovor o radu. Tako je tužitelj odbio potpisati ugovor o radu za obavljanje poslova radnog mjesta Ekspert za upravljanje nekretninama I u srpnju 2023. godine, te zatim u veljači 2025. godine, tužitelj je odbio potpisati ugovor o radu za obavljanje poslova radnog mjesta Ekspert za upravljanje nekretninama II u Službi za upravljanje nekretninama, Sektoru za upravljanje imovinom i uslugama Korporativnih servisa tuženika. Naime, radno mjesto na kojem je tužitelj bio zaposlen i za koje je imao sklopljen ugovor o radu prestalo je postojati. Tužitelj je u okviru svog radnog mjesta rukovodio Službom komercijalizacije nekretnina čiji ekvivalent nije današnja Služba za upravljanje nekretninama iz razloga što dosadašnja Služba za upravljanje nekretninama ima širi opseg poslova. Poslovi koje je tužitelj obavljao danas se obavljaju u Službi za upravljanje nekretninama u Korporativnim servisima, no, navedena Služba ima širi opseg poslova od ranije Službe komercijalnih nekretnina (ekvivalent sadašnjoj Službi bila je Podružnica Upravljanja nekretninama, a koja je prestajala postojati 01. listopada 2021. godine). Prema tome, tuženik nije mogao tužitelju ponuditi ugovor o radu za radno mjesto voditelja Službe za upravljanje nekretninama sukladno važećem Pravilniku o organizaciji Korporativnog servisa kada ta Služba obavlja širi opseg poslova od poslova koje je tužitelj prethodno obavljao, a čiji samo jedan dio obuhvaća poslove nekadašnje Službe komercijalizacije nekretnina. Zbog navedenog, tuženik je tužitelju ponudio poslove Eksperta u Službi za upravljanje nekretninama, a koji poslovi podrazumijevaju najsloženije poslove iz područja upravljanja nekretninama. Pravilnikom o organizaciji Zagrebačkog holdinga d.o.o. – podružnice Upravljanje nekretninama iz veljače 2017. godine, u čl. 9. istog, određeno je sljedeće: “U Službi komercijalizacije nekretnina obavljaju se svi poslovi vezan iza sve vidove komercijalizacije nekretnina koji uključuju; analizu i pripremu nekretnina podobnih zakupu, privremenom korištenju, pripremu i izradu prijedloga Upravi Društva/Skupštini o raspolaganju nekretnina (kupnja, prodaja, pravo građenja, JPP, pravo služnosti i sl.) Služba obavlja i poslove pripreme i provedbe javnih natječaja i ostale stručne poslove potrebne za krajnju komercijalizaciju nekretnina. Služba nadzire

i kontrolira sve ugovore sklopljene vezano za komercijalizaciju nekretnina.” S druge strane, Pravilnikom o organizaciji Korporativnih servisa Zagrebačkog holdinga d.o.o. iz ožujka 2023. godine razvidno je kako Služba za upravljanje nekretninama samo jedna od službi unutar Sektora za upravljanje imovinom i uslugama (uz Službu za održavanje, Službu skladišnog poslovanja te Službu zajedničkih poslova). Jednako tako, iz Dodatka Kolektivnom ugovoru – Prilozi koji sadrže grupe složenosti poslova s radnim mjestima, pojedinačnim koeficijentima za ta radna mjesta te dodatke na otežane uvjete rada, razvidno je kako u Sektoru za upravljanje imovinom i stanovanje ne postoji radno mjesto “Rukovoditelj službe II”. Neosnovani su navodi tužitelja da je isti bio sindikalni povjerenik te da je nuđenjem ugovora o radu s “nepovoljnijim” uvjetima, tuženik pokušao izigrati odredbu čl. 148. Kolektivnog ugovora. Odredbom čl. 148. st. 2. Kolektivnog ugovora iz ožujka 2024. godine propisano je kako sindikalnom povjereniku za vrijeme obavljanja te dužnosti i jednu godinu nakon prestanka te dužnosti, a bez suglasnosti sindikata, nije moguće otkazati ugovor o radu ili na drugi način staviti ga u nepovoljniji položaj u odnosu na njegove dotadašnje uvjete rada i u odnosu na ostale radnike. Odredom st. 3. istoga članka propisano je kako od svakog sindikata koji djeluje u pojedinoj podružnici i u Korporativnim servisima, a ima više od 5 članova u toj podružnici, odnosno Korporativnim servisima, jedan sindikalni povjerenik uživa pravo na zaštitu iz stavka 2. Istog članka. Tuženik ne spori da tužitelj ima svojstvo sindikalnog povjerenika, međutim, isti ne uživa zaštitu iz čl. 148. KU-a. Nezavisni sindikat radnika Zagrebparkinga ima kod tuženika imenovana 3 sindikalna povjerenika u Korporativnim servisima te svo troje, sukladno KU ne mogu uživati zaštitu. Ističe se kako poslodavac nije obaviješten da bi tužitelj kao sindikalni povjerenik uživao zaštitu. Međutim, tuženik je svejedno proveo savjetovanje, a sindikat kojega je radnik član i sindikalni povjerenik se ni na koji način nije očitovao. Tuženik nije obaviješten o sindikalnim povjerenicima koji bi uživali zaštitu iz čl. 188. Zakona o radu (nastavno: ZR). Naime, odredbom čl. 188. st. 4. ZR-a propisano je kako zaštitu iz stavka 1. istoga članka uživa najmanje jedan sindikalni povjerenik, a najveći broj sindikalnih povjerenika koji kod određenog poslodavca uživaju zaštitu određuje se odgovarajućom primjenom odredbi Zakona o broju članova radničkog vijeća u odnosu na broj sindikalno organiziranih radnika kod toga poslodavca. Zaštita sindikalnih povjerenika nije neograničena, odnosno ista se ne odnosi na sve sindikalne povjerenike svih sindikata koji djeluju kod poslodavca. U tom smislu, tuženik ukazuje na mišljenje Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva od 29.9.2014. godine u kojem se navodi sljedeće: “Sindikalni povjerenik za vrijeme obavljanja te dužnosti i šest mjeseci nakon prestanka iste, uživa posebnu zaštitu, a uživa je najmanje jedan sindikalni povjerenik, dok se najveći broj takvih povjerenika određuje odgovarajućom primjenom odredbi Zakona o broju članova radničkog vijeća u odnosu na broj sindikalno organiziranih radnika kod toga poslodavca. U konkretnom slučaju uopće nije postojala zakonska obveza da se provede suodlučivanje/savjetovanje sa sindikatom/ima. Naime, nesporna je činjenica kako kod tuženika nikada nije bilo ustrojeno radničko vijeće, a djeluje više sindikata koje se nisu sporazumjeli o sindikalnom povjereniku koji bi imao prava i obveze radničkog vijeća te o tome nisu obavijestili tuženika kao poslodavca. Prema tome, u ovoj situaciji kada sindikati nisu ispunili svoje zakonsku obvezu iz čl.153.st.4. ZR-a te pisanim putem nisu obavijestili poslodavca koji je sindikalni povjerenik preuzeo prava i obveze radničkog vijeća poslodavac više nema obvezu suodlučivanja/savjetovanja s niti s jednim sindikatom. Da je tomu tako potvrdila je kako pravna znanost tako i nova sudska praksa, pa tako u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev-1162/2022 od 9.1.2024. godine se utvrđuje sljedeće: „16. Uz tako izričito propisanu obvezu sindikata, po ocjeni

ovog suda, propust sindikata da postignu sporazum o sindikalnom povjereniku i o tome obavijeste poslodavca ne može ići na štetu poslodavca. Stoga, po ocjeni ovog suda, u situaciji kad nije formirano radničko vijeće niti je određen sindikalni povjerenik niti je o tome poslodavac obaviješten, poslodavac ne treba poduzimati daljnje radnje radi ispunjenja svoje obveze iz čl. 150. st. 1. ZR-a.“ Jednako tako, Vrhovni sud i u odluci posl.br. Rev 1091/2022 od 7.11.2023. godine: „7. Odredba čl. 153. st. 4. ZR/14 oslobađa obveze poslodavca da se, u situaciji kada kod njega djeluje više sindikata koji se nisu sporazumjeli o sindikalnom povjereniku u funkciji radničkog vijeća (i o tome pisano obavijestili poslodavca), obraća makar jednom od sindikata radi ishođenja prethodne suglasnosti na otkaz ugovora o radu. Tom odredbom se, u situaciji kada sindikati nisu ispunili svoju dužnost iz te odredbe, poslodavac oslobađa neizvjesnosti o sindikalnom povjereniku u funkciji radničkog vijeća, a u kojoj neizvjesnosti je bio za vrijeme primjene ZR/09. U toj situaciji nitko od sindikalnih povjerenika ne stupa u funkciju radničkog vijeća. Stoga u konkretnom slučaju, suprotno pravnom shvaćanju niže stupanjskih sudova, nije postojala obveza tuženika da prije otkazivanja ugovora o radu tužitelju zahtijeva makar od jednog sindikata prethodnu suglasnost na taj otkaz.“ Isto tako, navedeno stajalište preuzeli su drugostupanjski sudovi u predmetima restrukturiranja-otkaza kod tuženika. Prema tome, i ovi prigovori tuženika ukazuju se u cijelosti neosnovanim. Radi svega naprijed navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja, uz naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Sud je proveo dokaze: izvršen je uvid u Ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 17.11.2020. (str. 5 – 6 spisa), u Odluku tuženika od 28.03.2025. o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu (str. 7 – 8 spisa), u tužiteljev zahtjev od 16.04.2025. za zaštitu prava (str. 9 – 10 spisa), u e-mail tužitelja tuženiku od 07.08.2023. (str. 11 spisa), u javne natječaje tuženika (str. 12 – 18 spisa), u Odluku tuženika od 20.06.2024. o donošenju Priloga Pravilnika o organizaciji Korporativnih servisa Zagrebačkog holdinga d.o.o. koji sadrži opise poslova radnih mjesta za sektore (str. 19 spisa), u opis poslova radnih mjesta viši referent, stručni suradnik za nekretnine, specijalist za upravljanje nekretninama, ekspert za upravljanje nekretninama I, ekspert za upravljanje nekretninama II u Sektoru za upravljanje imovinom i uslugama Korporativnih servisa (str. 20 – 24 spisa), u izvod iz Kolektivnog ugovora za radnike tuženika od 26.03.2024. (str. 25 – 26 spisa), u Odluku tuženika od 24.09.2021. o prestanku postojanja Podružnice Upravljanja nekretninama kao podružnice kod tuženika (str. 38 spisa), u izvod iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu (str. 39 – 41 spisa), u Pravilnik o organizaciji tuženika – podružnice Upravljanje nekretninama iz veljače 2017. s organizacijskom shemom (str. 42 – 56 spisa), u Pravilnik o organizaciji korporativnih servisa tuženika iz ožujka 2023. s organizacijskom shemom (str. 57 – 93 spisa), u popis radnih mjesta s opisima radnih mjesta u Sektoru za upravljanje imovinom i uslugama Korporativnih servisa (str. 138 – 171 spisa), u Dodatak Kolektivnom ugovoru za radnike tuženika od 27.03.2023. – prilozi, koji sadrže grupe složenosti poslova s radnim mjestima, pojedinačnim koeficijentima za ta radna mjesta, te dodatke na otežane uvjete rada (str. 172 – 196 spisa), u Odluku tuženika od 12.04.2023. o radnim mjestima s koeficijentima složenosti poslova izvan grupa složenosti poslova (str. 197 spisa), u popis predmeta po referentima u Sektoru za upravljanje imovinom i uslugama za djelatnika Zdravka Banožića (str. 229 – 230 spisa), u statistiku rada djelatnika Zdravka Banožića (str. 231 spisa), saslušani su svjedoci Željka Šurbek Deduš (str. 280 – 282 spisa), Zdravka Ramljak (str. 287 – 288 spisa), Darko Kleinberger (str. 305 – 306 spisa), te je proveden dokaz saslušanjem tužitelja Zdravka Banožića (str. 288 – 290 spisa).

4. Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a).

5. U članu 219. st. 1. ZPP-a kaže se da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

6. U članu 221.a ZPP-a kaže se da ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je nedopuštena odluka tuženika od 28.03.2025. o redovitom otkazu ugovora o radu tužitelju zbog organizacijskih razloga, te zahtjev tužitelja za vraćanjem na rad.

8. U članu 115 st. 1. toč. 1. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) propisano je da poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok (redoviti otkaz) ako za to ima opravdani razlog, u slučaju, pored ostaloga, ako prestane potreba za obavljanjem određenog posla zbog gospodarskih, tehnoloških ili organizacijskih razloga (poslovno uvjetovani otkaz).

9. U čl. 135. st. 3. Zakona o radu/14 navodi se da je u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga z otkaz ugovora o radu na poslodavcu, ako je ugovor o radu otkazao poslodavac, a na radniku samo ako je on ugovor o radu otkazao izvanrednim otkazom ugovora o radu.

10. U konkretnom slučaju poslodavac je otkazao ugovor o radu radniku, pa je na poslodavcu teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz.

11. Među strankama je sporna pravna osnovanost tužbe.

12. Tužitelj tvrdi da je Odluka tuženika od 28.03.2025. o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu tužitelju nezakonita jer da na strani tuženika nisu postojali bilo kakvi organizacijski razlozi koji bi opravdavali donošenje predmetne odluke o otkazu; da ne postoji opravdani razlog za otkazivanje ugovora o radu, jer poslovi koje je obavljao tužitelj i dalje postoje i da je tužitelj sindikalni povjerenik te da je poslodavac pokušao izigrati čl. 148. Kolektivnog ugovora za radnike tuženika.

13. Analizirajući provedene materijalne dokaze (dokumentaciju koja prileži spisu), te personalne dokaze (iskaze svjedoka i iskaz tužitelja kao stranke) sud je utvrdio slijedeće:

- da je tužitelj Zdravko Banožić bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu rukovoditelj službe II u Službi komercijalizacije nekretnina Podružnice Upravljanja nekretninama, na temelju ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 17.11.2020.;

- da je dana 01.10.2021. prestala s radom podružnica Upravljanja nekretninama kao Podružnica Zagrebačkog holdinga d.o.o. (temeljem Odluke tuženika od 24.09.2021.);
- da je izvršeno brisanje te podružnice u sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu rješenjem poslovni broj Tt-21/44730-2 od 03.11.2021.;
- da su imovina, prava i obveze Podružnice Upravljanja nekretninama prenijete na Zagrebački holding d.o.o. – Službu za upravljanje nekretninama, a da su ugovori o radu zaposlenika ranije podružnice preneseni u Službu za upravljanje nekretninama Korporativnih servisa Zagrebačkog holdinga d.o.o.;
- da je tuženik 2022. proveo centralizaciju korporativnih funkcija te da je nakon potpisivanja Kolektivnog ugovor z radnike tuženika iz 2023., te dodatka tom Kolektivnom ugovoru, te po donošenju internih akata kojima se regulirano pitanje organizacije, odnosno nakon donošenja Pravilnika o organizaciji Korporativnih servisa Zagrebačkog holdinga d.o.o. iz ožujka 2023. (str. 57 – 172 spisa), tuženik kao poslodavac ponudio svojim zaposlenicima, pa tako i tužitelju sklapanje novih ugovora o radu;
- da je tužitelju čak dva puta ponuđeno sklapanje novog ugovora o radu i to prvi puta za obavljanje poslova radnog mjesta Ekspert za upravljanje nekretninama I u srpnju 2023., te zatim u veljači 2025. za obavljanje poslova radnog mjesta Ekspert za upravljanje nekretninama II u Službi za upravljanje nekretninama, Sektoru za upravljanje imovinom i uslugama Korporativnih servisa tuženika, te da je tužitelj oba puta odbio potpisati novo ponuđene ugovore o radu;
- da je novom organizacijom rada kod tuženika prestalo postojati radno mjesto na kojem je tužitelj bio zaposlen i za koje je imao sa tuženikom sklopljen ugovor o radu;
- da je prije nove organizacije posla iz 2020. tužitelj rukovodio Službom komercijalizacije nekretnina, u okviru Podružnice Upravljanje nekretninama, a da je novom organizacijom posla oformljena Služba za upravljanje nekretninama u sklopu korporativnih servisa koja ima širi opseg poslova i obavlja poslove vezane za nekretnine za sve podružnice Zagrebačkog holdinga a ne za jednu što je prije nove organizacije posla bio slučaj;
- da tuženik tužitelju nije ponudio ugovor o radu za radnom mjesto voditelja Službe za upravljanje nekretninama korporativnih servisa jer prema Pravilniku o organizaciji Korporativnih servisa, ta služba obavlja širi opseg poslova od poslova koje je tužitelj prethodno obavljao;
- da je tuženik tužitelju nakon nove organizacije rada ponudio poslove Eksperta u Službi za upravljanje nekretninama a koji poslovi predstavljaju najsloženije poslove iz područja upravljanja nekretninama;
- da je iz Pravilnika o organizaciji Korporativnih servisa tuženika iz ožujka 2023. vidljivo kako je Služba za upravljanje nekretninama samo jedna od službi unutar Sektora za upravljanje imovinom i uslugama, uz službu za održavanje, službu skladišnog poslovanja, te službu zajedničkih poslova;
- da iz Dodatka Kolektivnom ugovoru – Prilozi, koji sadrže grupe složenosti poslovima s radnim mjestima, pojedinačnim koeficijentima za ta radna mjesta, te dodatke za otežane uvjete rada proizlazi kako u Sektoru za upravljanje imovinom i stanovanje ne postoji radno mjesto rukovoditelj službe II;
- da je Odlukom tuženika od 28.03.2025. tužitelju otkazan ugovor o radu od 17.11.2020. zbog organizacijskih razloga;
- da tužitelj u tužbi tvrdi da je bio sindikalni povjerenik;

- da je članom 148. st. 2. Kolektivnog ugovora za radnike tuženika iz ožujka 2024. propisano kako sindikalnom povjereniku za vrijeme obavljanja te dužnosti i jednu godinu nakon prestanka te dužnosti, a bez suglasnosti sindikata nije moguće otkazati ugovor o radu ili na drugi način staviti ga u nepovoljniji položaj u odnosu na njegove dotadašnje uvjete rada i u odnosu na ostale radnike;
- da je čl. 148. st. 3. istog Kolektivnog ugovora propisano kao od svakog sindikata koji djeluje u pojedinoj podružnici i u Korporativnim servisima, a ima više od 5 članova u toj podružnici, odnosno Korporativnim servisima, jedan sindikalni povjerenik uživa pravo na zaštitu iz st. 2. toga člana;
- da tuženik ne spori da tužitelj ima svojstvo sindikalnog povjerenika, ali tuženik tvrdi da tužitelj ne uživa zaštitu iz čl. 148. Kolektivnog ugovora iz ožujka 2024.;
- da nezavisni sindikat radnika Zagrebparking ima kod tuženika imenovana tri sindikalna povjerenika u Korporativnim servisima, a svo troje, sukladno Kolektivnom ugovoru, ne može uživati zaštitu;
- da poslodavac nije obaviješten da bi tužitelj kao sindikalni povjerenik uživao zaštitu;
- da je tuženik svejedno proveo savjetovanje, a sindikat kojeg je radnik član i sindikalno povjerenik se ni na koji način nije očitovao;
- da su saslušani svjedoci Željka Šurbek Deduš, rukovoditeljica Sektora za upravljanje ljudskim potencijalima, i Zdravka Ramljak, bivša voditeljica Podružnice upravljanja nekretninama koja je ukinuta 2021., potvrdile navode o organizacijskim promjenama kod tuženika te da je novom organizacijom rada ukinuto radno mjesto tužitelja;
- da je svjedok Darko Kleinberger, bivši predsjednik Nezavisnog sindikata Zagrebparkinga, u svom iskazu potvrdio da u vrijeme otkazivanja ugovora o radu tužitelju kod tuženika nije postojalo radničko vijeće, da radničko vijeće kod tužitelja ne postoji ni danas; da kod tuženika trenutno djeluje 19 sindikata i da isti nisu postigli sporazum o sindikalnim povjerenicima koji bi imali prava i obveze radničkog vijeća;
- da tužitelj smatra da mu tuženik nije mogao otkazati ugovor o radu zbog poslovno uvjetovanih razloga već da mu je trebao eventualno otkazati ugovor o radu zbog poslovno uvjetovanih razloga s ponudom izmijenjenog ugovora o radu temeljem kojeg bi tužitelj mogao prihvatiti novo ponuđeni ugovor o radu, a osporavati odluku o otkazu pred nadležnim sudom.

14. Autonomno je poslodavčevo pravo odlučiti o osnivanju ili ukidanju pojedinog radnog mjesta za koje ocijeni da organizacijski nije opravdano. Sud nema ovlast miješati se u poslodavčevu poslovnu politiku, a ni radnik nema ovlast odlučivati o poslovnom ustrojstvu poslodavca jer je to u nadležnosti odgovarajućih poslodavčevih tijela. Poslodavac ima pravo organizirati poslovanje na način koji smatra najboljim. Tužitelj je prvotno bio zaposlen u Podružnici tuženika koja se zvala Upravljanje nekretninama i to na radnom mjestu rukovoditelj službe II u Službi za komercijalizaciju nekretnina. Ta podružnica je prestala s radom 01.10.2021. odlukom tuženika, te je sva imovina podružnice, sva prava i obveze prenesena za Zagrebački holding d.o.o. – službu za upravljanje nekretninama. Kod tuženika je 2022. provedena centralizacija korporativnih servisa, odnosno donesen je Pravilnik o organizaciji korporativnih servisa Zagrebačkog holdinga te je u sklopu korporativnih servisa, pored ostalih službi, a kao jedna od službi formirana i služba za upravljanje nekretninama. Radno mjesto na kojem je tužitelj bio zaposlen u Službi komercijalizacije nekretnina podružnice Upravljanje nekretninama je prestalo postojati. U Sektoru za upravljanje imovinom i

stanovanje korporativnih servisa nije sistematizirano radno mjesto rukovoditelj službe II. Djelokrug poslova u Službi za upravljanje nekretninama je uži u odnosu na poslove koji su se prije nove organizacije posla obavljali u Službi komercijalizacije nekretnina. Naime, Služba za upravljanje nekretninama je samo jedna od službi unutar Sektora za upravljanje imovinom i uslugama. Novom organizacijom rada radno mjesto na kojem je bio zaposlen tužitelj prije iste (rukovoditelj službe II) prestalo je postojati, te su po mišljenju ovog suda postojali opravdani razlozi da donošenje odluke o otkazivanju ugovora o radu. Iako tužitelj tvrdi da nije bilo razloga da mu se otkaže ugovor o radu jer poslovi koje je ranije obavljao i dalje postoje, logično je da pravnički poslovi koje je tužitelj obavljao u okviru svog radnog mjesta rukovoditelj službe II u Službi komercijalizacije nekretnina u okviru Podružnice Upravljanje nekretninama, koje radno mjesto je kod tuženika ukinuto, nisu u potpunosti nestali nakon ukidanja Podružnice Upravljanje nekretninama i tog radnog mjesta, međutim, ti poslovi se više ne obavljaju u okviru jednog radnog mjesta, niti ih obavlja samo jedan radnik u onom opsegu u kojem su se obavljali prije ukidanja. O opterećenosti i radu tužitelja kod tuženika prije otkaza govore i podaci dostavljeni u spis iz sustava Centrix i podaci o statistici rada za tužitelja za razdoblje od 03.11.2021. do 15.07.2025. (str. 229 – 231 spisa). Iz dokumentacije je vidljivo da je tužitelj u razdoblju duljem od 3,5 godina bio uključen u samo 13 predmeta i da je urudžbirao samo 2 akta. Iz toga se može zaključiti da je tužitelj bio minimalno uključen u poslovanje tuženika i da nakon ukidanja radnog mjesta za koje je imao sklopljen ugovor o radu, nije obavljao isti opseg poslova kao prije ukidanja. Činjenica da se poslovi ukinutog radnog mjesta i dalje obavljaju kod poslodavca ne utječe na dopuštenost otkaza. Naime, bitno je da se ti poslovi ne obavljaju u svojoj ukupnosti u okviru jednog radnog mjesta koje bi imalo opis poslova identičan onome koje je imalo ukinuto radno mjesto. Pravo je poslodavca reorganiziranje poslovanja u cilju unapređenja njegovog poslovanja, a što podrazumijeva i ukidanje nekih radnih mjesta i preraspodjelu dijela poslova na druge radnike. Tužitelj tvrdi da mu je tuženik trebao otkazati ugovor o radu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu, a ne otkazati ugovor o radu. Nepružanje ponude izmijenjenog ugovora o radu samo po sebi automatski ne čini otkaz nezakonitim. Prema Zakonu o radu/14 poslodavac nema opću zakonsku obvezu da prije poslovno uvjetovanog otkaza uvijek ponudi otkaz s ponudom izmijenjenog ugovora o radu. Ako postoji mogućnost da radnik nastavi raditi na drugim odgovarajućim poslovima, poslodavac bi trebao razmotriti otkaz s ponudom izmijenjenog ugovor o radu a ne odmah dati poslovno uvjetovani otkaz. U konkretnom slučaju radnik je dva puta odbio ponuđeni novi ili izmijenjeni ugovor o radu (u srpnju 2023. za radno mjesto za Ekspert za upravljanje nekretninama I, i u veljači 2025. za radno mjesto Ekspert za upravljanje nekretninama II u Službi za upravljanje nekretninama, Sektoru za upravljanje imovinom i uslugama Korporativnih servisa tuženika), što je po mišljenju ovog suda važno za ocjenu zakonitosti kasnijeg otkaza. Ako je poslodavac ponudio stvarno odgovarajuće radno mjesto ili razumne izmjene uvjete rada, a radnik to odbije, a što se dogodilo u konkretnom slučaju, po mišljenju ovog suda poslodavac može otkazati ugovor o radu zbog poslovno uvjetovanih razloga jer je pokušao očuvati radni odnos. Tuženik je u konkretnom slučaju dokazao da je pokušao izbjeći prestanak radnog odnosa tužitelja kod tuženika.

15. U odnosu na navode tužitelja da je sindikalni povjerenik te da je poslodavac pokušao izigrati čl. 148. Kolektivnog ugovora za radnike u trgovačkom društvu Zagrebački holding d.o.o. iz ožujka 2024., provedenim dokazima je utvrđeno da tuženik ne spori da tužitelj ima svojstvo sindikalnog povjerenika ali tuženik tvrdi da

tužitelj nema zaštitu iz čl. 148. naprijed navedenog Kolektivnog ugovora jer poslodavac nije obaviješten od strane sindikata u kojemu je tužitelj sindikalni povjerenik da tužitelj temeljem toga uživa zaštitu. Zaštita sindikalnih povjerenika nije neograničena i ne odnosi se na sve sindikalne povjerenike svih sindikata koji djeluju kod poslodavca. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u svojoj odluci poslovni broj Rev-740/2016-2 od 08.01.2019. zauzeo stajalište da svi sindikalni povjerenici kojih, s obzirom na slobodu sindikalnih organiziranja, može biti neograničen broj, ne uživaju zaštitu od otkaza, već je ta zaštita pružena samo onim sindikalnim povjerenicima koji su kao zaštićeni utvrđeni sukladno čl. 249. st. 4. u vezi s čl. 138. Zakona o radu. Sama okolnost da je poslodavac obaviješten po sindikatu da je određeni radnik imenovan sindikalnim povjerenikom kod poslodavca, u situaciji kad kod poslodavca djeluje više sindikata i sindikalnih povjerenika, a to je slučaj i kod tuženika, ne daje tom radniku svojstvo zaštićenog sindikalnog povjerenika. Tužitelj u ovom predmetu nije dokazao svojstvo zaštićenog sindikalnog povjerenika. Osim toga, u konkretnom slučaju nije postojala niti zakonska obveza da se provede suodlučivanje kroz savjetovanje sa sindikatima/ima. Nesporna je činjenica da kod tuženika nikad nije ustrojeno radničko vijeće, a kod tuženika djeluje više sindikata koji se nisu sporazumjeli o sindikalnom povjereniku koji bi imao prava i obveze radničkog vijeća, te o tome nisu obavijestili tuženika kao poslodavca. U situaciji kada sindikati nisu ispunili svoju zakonsku obvezu iz čl. 153. st. 4. Zakona o radu/14, te pisanim putem nisu obavijestili poslodavca koji je sindikalni povjerenik preuzeo prava i obveze radničkog vijeća, poslodavac nema više obvezu suodlučivanja/savjetovanja s niti jednim sindikatima. U prilog tome govori i odluka Vrhovnog suda RH poslovni broj Rev-1162/2022 od 09.01.2024. gdje se navodi da propust sindikata da postigne sporazum o sindikalnom povjereniku i o tome obavijeste poslodavca ne može ići na štetu poslodavca. U situaciji kada nije formirano radničko vijeće, niti je određen sindikalni povjerenik, niti je o tome poslodavac obaviješten, poslodavac ne treba poduzimati radnje radi ispunjenja svoje obveze iz čl. 150. st. 1. Zakona o radu/14. Nadalje, Vrhovni sud je u svojoj odluci poslovni broj Rev-1091/2022 od 07.11.2023. zauzeo stajalište da čl. 153. st. 4. Zakona o radu/14 oslobađa obveze poslodavca da se, u situaciji kada kod njega djeluje više sindikata koji se nisu sporazumjeli o sindikalnom povjereniku u funkciji radničkog vijeća i o tome obavijestili poslodavca, obraća makar jednom od sindikata radi ishoda prethodne suglasnosti na otkaz ugovora o radu. U konkretnom slučaju nije postojala obveza poslodavca da prije otkazivanja ugovor o radu tužitelju zahtijeva makar ode jednog sindikata prethodnu suglasnost na taj otkaz.

16. Slijedom naprijed navedenog odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kao pravno neosnovan jer je tuženik dokazao postojanje opravdanih razloga za otkazivanje ugovora o radu tužitelju zbog poslovno uvjetovanih (organizacijskih) razloga.

17. Odluka o trošku temelji se na odredbama čl. 154 st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Sud će prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni, te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti. Ako je propisana tarifa za nagradu odvjetnika ili za druge troškove, podmiriti će se takvi troškovi prema toj tarifi.

18. Tuženika je tijekom postupka zastupao odvjetnik koji je do zaključenja glavne rasprave postavio zahtjev za naknadom parničnog troška (str. 308 - 309 spisa).

19. Tuženik je uspio u sporu u cijelosti, pa mu je tužitelj obvezan nadoknaditi prouzročeni parnični trošak.

20. Odvjetnički trošak odmjeran je u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23). Temeljem Tbr. 7 st. 1. toč. 2. važeće OT tuženiku je priznat trošak jednokratne nagrade u visini od 250 bodova za četiri radnje (odgovor na tužbu od 03.06.2025., pripremno ročište od 10.07.2025., podnesak od 07.08.2025. i podnesak od 02.10.2025.). Za svaku daljnju radnju odvjetniku pripada nagrada u visini od 50 bodova (Tbr. 7 st. 2. važeće OT), pa je slijedom toga tuženiku priznat trošak: zastupanja na ročištima od 06.10.2025., 11.11.2025., 08.12.2025., 03.03.2026. i 18.05.2026. i to za svako po 50 bodova. To ukupno iznosi 500 bodova. Vrijednost jednog boda iznosi 2,00 € (Tbr. 54 važeće OT). Ukupan broj bodova izražen u novcu iznosi 1.000,00 eura. Na sve obavljene radnje odvjetnik ima pravo obračunati pripadajući PDV (Tbr.42. važeće OT) koji trenutno iznosi 25%, što je daljnjih 250,00 €. Sveukupno je tuženiku priznat trošak ove parnice u iznosu od 1.250,00 eura. O sudskim pristojbama kao dijelu parničnog troška sud će odlučiti nakon pravomoćnosti ove presude, posebnom odlukom, imajući u vidu čl. 13 Zakona o sudskim pristojbama (NN118/18, 51/23).

U Zagrebu, 28. svibnja 2026.

Sutkinja:
Jelica Pandurić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno u 4 primjerka putem ovog suda u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove odluke.

Dostaviti:

- pun. tužitelja Krešimir Pejić, odvjetnik iz Zagreba
- pun. tuženika odvjetnici iz OD Mihočević i Bajs iz Zagreba

Broj zapisa: **9-30888-b7d38**

Kontrolni broj: **04637-69be9-c553d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.